

произведе въ тѣхъ Евангелско-то покаяніе, както зрѣніе-то на пострадамый-тъ за насъ Спаситель, раненый-тъ за престѣпленія-та ни, битый-тъ за беззаконія-та ни. И гдѣ другадѣ можемъ намѣри причины по побудителны и по убѣдигелны, за да ны поканижтъ въ дѣяніе-то на всички-ты ни длѣжности, ако не въ Евангеліе-то, което и говори: *ходите въ любовь, както Христосъ ны е обикналъ, и предалъ е себе си за насъ приносъ, и жьртвж Богу; мжжіе обичайте свои-ты жьены, както и Христосъ е обикналъ Църквж-тж, и предалъ е себе си за неж: не сте свои, защото сте икупени съ цѣнж. Прославете прочее Бога съ тѣло-то си, и съ духъ-тъ си, които сж Божіи; за да не живѣете вече за себе си, но за оногова, койшо е умрѣлъ, и възкрьс-налъ за васъ.*

Слѣдователно Христовъ-тъ кръсть е истинный-тъ источникъ на Святость тж — побужденіе на всички-ты добродѣтели. *Иисусъ даде себе си за насъ, за да ны избави отъ всяко беззаконіе, и да очисти за себе си народъ особенъ, и ревнителенъ на добры дѣла* (Тит. 2; 14). Какво сж отвлеченны-ты умозаклученія, и какво сж чловѣчески-ты ученія при неизрѣченно-то благоутробіе на Спаситель-тъ, който е умрѣлъ за насъ на кръсть-тъ? Тая любовь ны зове, побуждава ны и ны принуждава къмъ Святость-тж, за да украсяваме въ всичко ученіе-то на нашъ-тъ Спаситель, Бога.

Дано любовь-та, и това благоутробіе да испълнятъ и да стоплятъ всякога сьрдца-та